

Рамантызм

Французскі рамантызм. Віктор Гюго

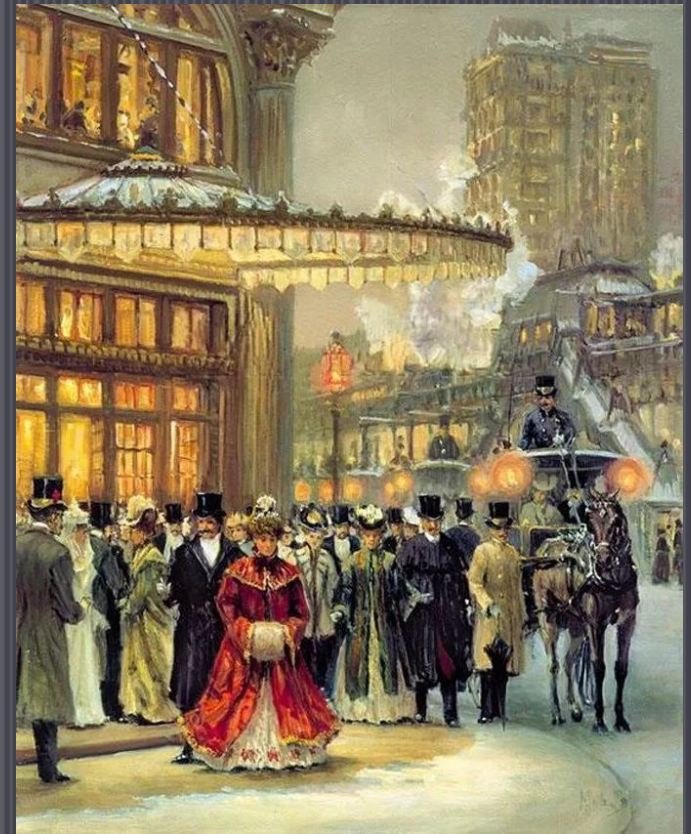

Рамантызм ў літаратуры

Рамантызм ўяўляе сабой ідэйны кірунак у мастацтве і літаратуры, якое з'явілася ў 90-х гадах 18 стагоддзя ў Еўропе і якое атрымала шырокае распаўсюджванне ў іншых краінах свету. Асноўнымі ідэямі дадзенага кірунку з'яўляецца прызнанне каштоўнасці духоўна-творчага жыцця кожнага чалавека і яго права на незалежнасць і свабоду. Вельмі часта ў творах дадзенага літаратурнага напрамку маляваліся героі, якія валодаюць моцным, бунтарскім норавам, сюжэты характарызаваліся яркім напалам запалу, прырода адлюстроўвалася ў адухоўленасць і гаючым ключы.

Алан Мэйлі "Хупавы стагоддзе"

Рамантызм ў літаратуры

З'явіўшыся ў эпоху Вялікай Французскай Рэвалюцыі і сусветнай прамысловай рэвалюцыі, рамантызм змяніў такі кірунак як класіцызм і эпоху Асветніцтва ў цэлым. У проціпастаўленне прыхільнікам класіцызму, якія падтрымліваюць ідэі культавага значэння чалавечага розуму і зараджэнне цывілізацыі на яго асновах, рамантыкі ставяць на пастамент пашаны маці-прыроду, падкрэсліваюць важнасць натуральных пачуццяў і свабоду імкненняў кожнай асобы.

Иван Крамской "Невядомая"

Рамантызм ў замежнай літаратуры XIX стагоддзя

Галоўнай асаблівасцю еўрапейскага рамантызму ў замежнай літаратуры 19 стагоддзя з'яўляецца фантастычнасць і казачнасць твораў дадзенага кірунку. У сваёй большасці гэта легенды-казкі, аповесці і навелы з фантастычным, нерэальным сюжэтам. Найбольш выразна рамантызм выявіўся ў культуры Францыі, Англіі і Германіі, кожная з краін ўнесла свой асаблівы ўклад у развіццё і распаўсюджванне дадзенага культурнай з'явы.

Франсіска Гойя "Ураджай"

(C) WahooArt.com

Французскі рамантызм

Тут літаратурныя творы ў стылі рамантызму насілі яркі палітычны афарбоўка, шмат у чым наладжаны супраць навапаказанай буржуазіі. На думку французскіх пісьменнікаў, новае грамадства, якое з'явілася ў выніку сацыяльных пераменаў пасля Вялікай Французскай рэвалюцыі, ня разумела каштоўнасць асобы кожнага чалавека, губило яе прыгажосць і душыла свабоду духу. Найбольш вядомыя творы: трактат «Геній хрысціянства», апавесці «Аттала» і «Рэнэ» Шатобрыана, раманы «Дэльфіна», «Корын» Жермен дэ Сталь, раманы Жорж Санд, Гюго "Сабор Парыжскай Божай Маці», серыя раманаў пра мушкецёрах Дзюма, сход твораў Анарэ Бальзака.

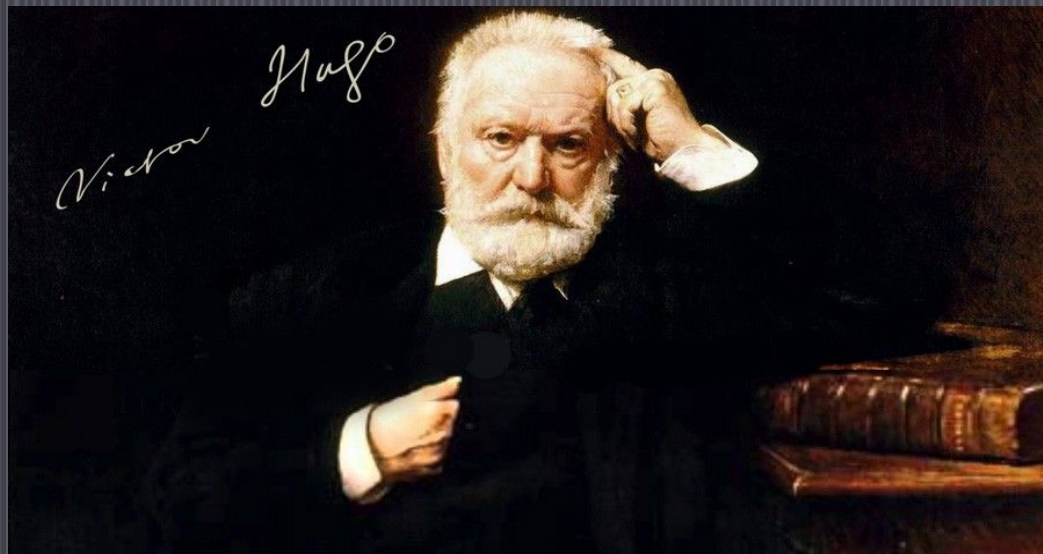

Карл Брюллов «Коннік»

Віктор Гюго

Віктор Мары Гюго - адзін з выбітных французскіх раманістаў XIX стагоддзя, пісьменнік, паэт, празаік і драматург. Сусветнае прызванне Віктору Гюго прынеслі яго раманы «Сабор Парыжскай Божай Маці», «Адвержаныя», «Працаўнікі мора», «Чалавек, які смеецца».

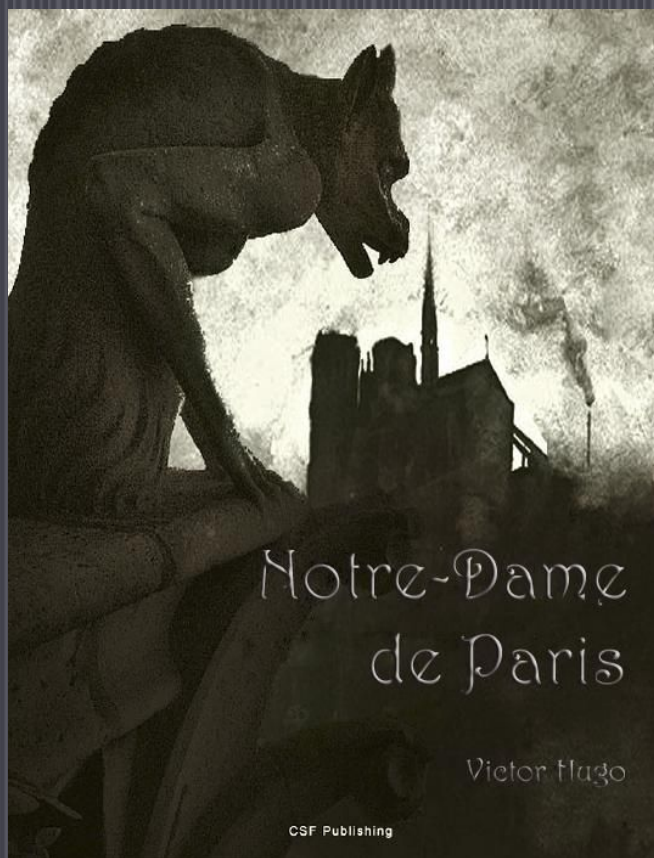
Віктор Гюго

- «Ідэі - рэдкая дзічына ў лесе слоў»
- «Для мяне не важна, на чым баку сіла; важна тое, на чым баку права »
- «Мужчыну занявольвае не толькі душа жанчыны, але і яе цела, і часцей цела, чым душа. Душа - каханая, цела - каханка »
- «Вялікія людзі рэдка з'яўляюцца ў адзіноце»

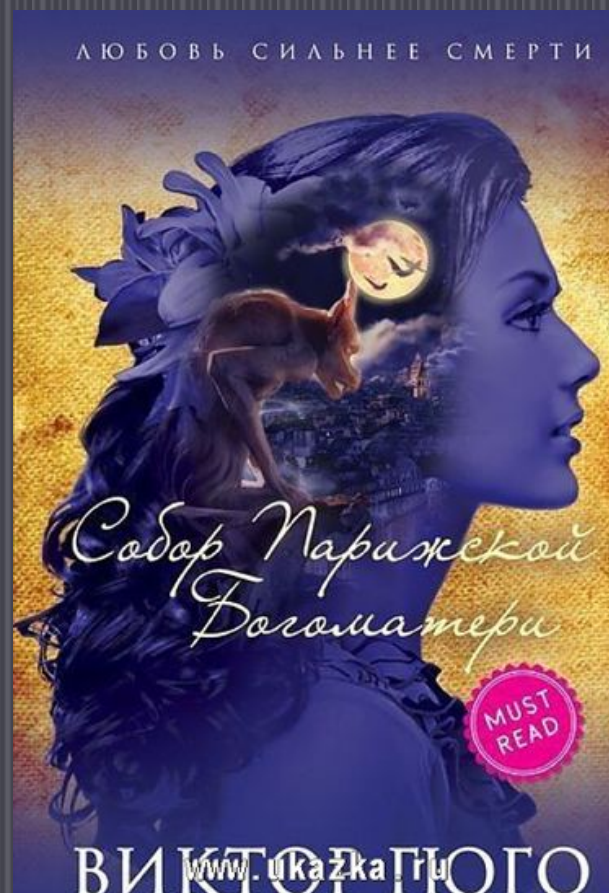
Задумка «Сабора Парыжскай Божай Маці» узнікае ў Віктара Гюго ў 1828 годзе, а сама кніга публікуецца ў 1831. Пасля выдання рамана Гюго становіцца наватарам: пісьменнік стаў першым французам, які напісаў твор з гістарычным падтэкстам.

Віктар абапіраўся на вопыт сусветна вядомага пісьменніка-гісторыка Вальтэра Скота. «Сабор Парыжскай Божай Маці» меў палітычны матыў: пры жыцці аўтар рамана выступаў за рэканструкцыю помнікаў культуры.

Таму гатычны сабор у Парыжы, які ўлады збіраліся знесці, стаў галоўным героем твора. Раман распавядае пра чалавечую жорсткасці і вечным супрацьстаянні добра і зла. Гэтая кніга носіць драматычны характар і апавядае аб няшчасным пачварным Квазімода, закаханага ў прыгажуню Эсмеральду - адзіную жыхарку Парыжа, якая някпіць з бедным слугою храма. Пасля смерці Гюго твор экранізаваны: на яго аснове зняты знакаміты «Гарбун з Нотр-Дама» (1996).

Раман «Адвержаныя», напісаны Гюго ў 1862 годзе - вяршыня творчасці французскага пісьменніка, па матывах якога пазней быў зняты фільм. У канцэпцыі літаратурнага сюжэту заключаюцца вострыя праблемы навакольнага жыцця, такія як голад і галеча, падзенне дзяўчат да прастытуцыі дзеля кавалка хлеба, а таксама самавольства вышэйшага саслоўя, якім з'яўлялася ўладу.

Праганіста твора з'яўляецца Жан Вальжан, які дзеля якой галадае сям'і скраў у булачнай бохан. З-за несур'ёзнага злачынства мужчына атрымаў у агульнай складанасці 19 гадоў пазбаўлення волі, а пасля выхаду на волю стаў ізгоем, якога пазбавілі права на спакойнае жыццё.

Нягледзячы на жаласны становішча ў грамадстве, у героя рамана прысутнічае мэта - зрабіць бяздомную дзяўчынку «Козетта» шчаслівай.

На думку біёграфу французскага пісьменніка, кніга заснаваная на рэальных падзеях: ў 1846 Гюго асабіста ўбачыў, як з-за кавалка баханкі арыштавалі чалавека.

